

Danske skibe var i samme konkurrencesituation som de norske. DIS loven ligner derfor den norske lov, men der er dog forskelle, uanset formålet må anses at være det samme. Således er DIS lovens § 10 ikke identisk med de tilsvarende norske bestemmelser.

En anden forskel er, at man i Danmark valgte i realiteten at gøre alle søfarende på DIS skibe skattefrie mens man i Norge valgte alene at gøre fremmede søfarende skattefrie. I DIS er beskæftigelsen af danske søfolk således også langt højere end beskæftigelsen af norske søfolk i NIS.

Ved en senere lovændring fik de norske arbejdstagerorganisationer mulighed for at være til stede ved forhandlingerne mellem de norske og udenlandske organisationer. En sådan mulighed er etableret for de danske organisationer, der har indgået en aftale med Danmarks Rederiforening herom.

Både i Sverige og Finland er handelsflådens størrelse og betydning væsentlig mindre end i Danmark og Norge, og de muligheder, som henholdsvis svenske og finske redere har for at ansætte personer fra tredjelande på lavere lønniveau, svarer hverken til den danske eller den norske ordning.

Ifølge oplysninger fra EU kommissionen er Danmark i øvrigt det EU land, hvor den samlede maritime industris bidrag til bruttonationalproduktet er størst.

Spm. nr. S 4062

Til indenrigs- og sundhedsministeren (29/7 03) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren kommentere artiklerne i Politiken tirsdag den 29. juli 2003 side 1 og 4 om at døende svigtes, herunder hvad ministeren vil gøre for at sikre, at alle amter får palliative team senest i løbet af 2004, som det tidligere er aftalt?«

Begrundelse

Det er efter spørgerens opfattelse en væsentlig del af et humant samfund, at vi sørger for en ordentlig pleje og omsorg også i den allersidste del af livet. Der kommer jævnligt debat om aktiv dødsbistand og hjælp til selvmord, hvor der peges

på de mange smerter og dårlig omsorg, som nogen døende desværre bliver udsat for. Hvis vi sikrer mulighed for en god behandling af døende over hele landet, vil det forhåbentlig føre, til at færre bliver bange for at få en uværdig afslutning på livet. Der bør overalt være mulighed for at vælge mellem hospice og palliativ behandling hjemme. Desværre er der alt for mange steder, hvor der endnu ikke er nogen af delene. Der er ikke udsigt til, at det bliver bedre i en tid, hvor amternes økonomi er alt for stram pga. regeringens politik, og fordi Løkke-posen kun giver penge til operationer m.v. Derfor håber spørgeren, at ministeren vil sikre, at aftalen med amterne kan opfyldes.

Svar (8/8 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Artiklerne i Politiken fokuserer på behovet for palliative teams i amterne til støtte for døende, som ønsker at dø i deres eget hjem.

Vi ved, at mange døende – måske de fleste – gerne vil dø hjemme hos sig selv i trygge rammer og i familiens nærhed, hvis betingelserne i øvrigt er til stede.

Det er regeringens klare opfattelse, at de døende skal have denne valgmulighed, som forudsætter, at de kan få tilbud om en kvalificeret pleje og lindring i den sidste tid af hjemmeplejen og den praktiserende læge med bistand fra palliativ ekspertise, når det er nødvendigt.

En række amter har som nævnt i artiklen allerede etableret palliative teams. En statusundersøgelse fra forsommeren 2002 viste, at der i øvrigt i amterne var fokus på det palliative område, at flere palliative teams var under etablering, og at samtlige amter var i fuld gang med en videreudviklingsproces med henblik på styrkelse af det amtslige tilbud.

Regeringen og amterne har senest i forbindelse med økonomiaftalen for 2003 aftalt, at alle amter skal arbejde på at forbedre forholdene for de døende og deres pårørende samt forsætte udbygningen af det palliative område bl.a. ved hjælp af palliative teams.

Amtrådsforeningen har i sidste uge iværksat en opfølgende statusundersøgelse af, hvor langt amterne nu er kommet med dette arbejde.

Regeringen vil, når den foreligger, tage stilling til behovet for en yderligere styrkelse af